

РЕШЕНИЕ

№ 8097

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9443** по описа за **2013** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. Б. Р. от [населено място], [улица], ет.1, ап.1 срещу съдебно решение от 03.07.2013г. по нахд № 1085/2012 г., постановено от СРС, НК, 106^{-ти} състав, с което е потвърден електронен фиш, издаден от СДВР за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 200 /двеста/ лв., на основание чл. 189 ал. 4 във връзка с чл. 182 ал. 1 т. 4 от ЗДвП, за извършено от П. Б. Р. нарушение по чл. 21 ал. 2 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 0057749 на 13.06.2011 г.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Жалбоподателят твърди, че от представената и приета от СРС като доказателство административно наказателна преписка и от събраните в хода на съдебното заседание гласни доказателства не е установено, че е извършил състава на нарушението по чл. 189, ал.4 ЗДвП. Твърди, че съдът не е изследвал обстоятелството, че електронния фиш /ЕФ/ не е издаден срещу собственика на превозното средство, а той не е собственик на автомобила и не е бил посочен от собственика на МПС, че го е управлявал. Претендира решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция” /СДВР ОПП/, редовно уведомен, не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора, като е приел, че на 13.06.2011 г. в 03.09 ч., в [населено място], на [улица]– вход „О. мост”, е било извършено засичане на скоростта и заснемане с техническо средство, стационарна видео – радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип „S. 01” ID на устройството: № FOEAB5120000 на лек автомобил марка „Мерцедес”, модел „300 ТД” с ДК [рег.номер на МПС] , като техническият уред е отчел скорост от 81 км/ч., установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3% при ограничение на максималната разрешена скорост от 50 км/ч. в населено място. Отчетено е превишение от 31 км/ч. на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък. Приел е, че при направена проверка в КАТ е установено, че МПС, заснето с превишена скорост е собственост на наказаното лице П. Б. Р.. Въз основа на констатираното нарушение бил издаден ЕФ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на П. Р. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал.2 ЗДвП. Приел е, че при издаване на оспорения електронен фиш същият съдържа всички необходими реквизити съобразно нормата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП.

За да потвърди ЕФ, въззивната интанция е приела, че в административнонаказателното производство не се били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно е приложен материалния закон. Извършеното е нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП, за което на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на собственика на лекия автомобил-чл.188, ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание-глоба в размер на 200 лева.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Легалното определение за ЕФ се съдържа в § 6, т. 62 /сега т. 63/ от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, а задължителните реквизити, които ЕФ трябва да съдържа са определени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП и същите са налице в настоящия случай. Посоченото в разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП съдържание е интерпретирано в утвърдения от Министъра на вътрешните работи със Заповед № 1з-305 от 04.02.2011 г. образец на ЕФ, в съответствие с изискването на чл. 189, ал. 4, изр. последно от ЗДвП. В оспорения ЕФ серия К № 0057749 са налице изискуемите задължителни реквизити. Същите данни са включени и в снимковия материал, изготвен със стационарна видео - радарна система „S. 01”, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС и приложени като веществено доказателствено средство съобразно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. От представените от Българския институт по метеорология доказателства е установено, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа до

26.04.2020 г. и след като техническото средство е преминало през периодична проверка.

Неоснователно е възражението на касатора, че не е установено по безспорен начин, че той е извършил нарушението визирано в ЕФ, тъй като не е собственик на автомобила, а също така, че е нарушена и разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП, поради това, че ЕФ не е бил изпращан на собственика на автомобила, който в 14-дневен срок от получаването му може да предостави на съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. В ЕФ лицето е посочено, като собственик на идентифицираното МПС. От представените по делото доказателства правилно първоинстанционният съд е установил, че П. Р. към момента на извършване на нарушението е бил собственик на автомобила. ЕФ му е бил връчен и същият е упражнил правата си по чл. 189, ал.6 от ЗДвП, без да е представил доказателства, че МПС е собственост или се управлява от друго лице. Възражението му е било разгледано от заместник-началника на СДВР, О „ПП” и с писмо, рег. № Я-27504/16.12.2011 г., получено от Р. на 22.12.2011 г. същият е бил уведомен за отказа да бъде анулиран ЕФ. В производството пред СРС също не са представени доказателства, че лицето не е собственик на МПС, с което е било извършено нарушението, за което е издаден ЕФ. Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал.1 ЗДвП наказанието се налага на собственика, ако същият не е посочил на кого е предоставил МПС. Жалбоподателя, като водач на МПС, подробно индивидуализирано в ЕФ, не се е съобразил с нормативно предвиденото ограничение на скоростта - от 50 км/ч, важащо за населено място и е управлявал МПС със скорост от 81 км/ч, с което е нарушил задължението си по чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Извършеното осъществява от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП, за което Р. правилно е наказан административно съгласно разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, като от субективна страна деянието е извършено виновно при форма на вина - пряк умисъл.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл. 1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, IV КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.07.2013г. постановено по НАХД № 1085/2012г. по описа на СРС, НО, 106^{-ти} състав, с което е потвърден електронен фиш, издаден от СДВР за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 200 /двеста/ лв., на основание чл. 189 ал. 4 във връзка с чл. 182 ал. 1 т. 4 от ЗДвП, за извършено от П. Б. Р. нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 0057749 на 13.06.2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

